

พระราชบัญญัติ
ระเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๗

กฎมิพลอุดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการระเบียบพนักงานเทศบาล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการระเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติการระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการระเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้บัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีหมายเลข ๑

เทศบาลซึ่งมีรายได้จริงตามงบประมาณทั่วไป	เงินค่าป่วยการรายเดือน (บาท)	
	นายกเทศมนตรี	เทศมนตรี
เกิน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๒๗,๑๐๐	๓๓,๕๕๐
เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๒๔,๗๐๐	๑๙,๓๕๐
เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๒๒,๕๐๐	๑๑,๒๕๐
เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๒๐,๔๐๐	๑๐,๒๐๐
เกิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๘,๔๐๐	๕,๑๐๐
เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๖,๔๐๐	๔,๒๕๐
เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๔,๗๐๐	๓,๓๕๐
เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๓,๐๐๐	๖,๕๐๐
เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๑,๔๐๐	๕,๗๐๐
เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๐,๕๐๐	๔,๕๕๐
เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๙,๕๐๐	๔,๒๕๐
ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๗,๒๐๐	๓,๖๐๐

หมายเหตุ เกณฑ์คำนวณเงินค่าป่วยการรายเดือนตามบัญชีนี้ ให้คำนวณจากรายได้จริงตามงบประมาณทั่วไปของปีงบประมาณที่แล้วมา ทั้งนี้ ไม่รวมเงินกู้ เงินสะสม หรือเงินอุดหนุนทุกประเภท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นเทศบาลตำบล แต่สุขาภิบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลดังกล่าวส่วนใหญ่มีรายได้น้อยไม่สามารถจ่ายเงินค่าป่วยการให้แก่นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีได้ตามอัตราเงินค่าป่วยการของนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีตามพระราชบัญญัติการเบียนพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเบียนพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๗ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราเงินค่าป่วยการของนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีดังกล่าวให้เหมาะสมกับรายได้ของเทศบาลนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้